

Nieuwsbrief 39

Verder in dit nummer:

2. Afscheid Nel Kleverlaan
3. Dineke, bedankt!
4. Moeder en dochter
5. Afscheid Hans Meij
Kookworkshop Club 1835
6. Sponsors in 't zonnetje
7. Vier x over...
8. Benefietdiner
Colofon

Op stoom

In ons Praethuys wordt hard gewerkt. Alle vrijwilligers zetten al jaren met ziel en zaligheid hun kennis, kunde en empathie in voor onze gasten: kwetsbare mensen geconfronteerd met ingrijpende ziekten. Dat is het kloppend hart van ons inloophuis.

Achter de schermen gebeurt ook van alles. Onze bureaumedewerker Saskia van Poppel is al lange tijd arbeidsongeschikt door ziekte. Wim Rozing was gelukkig in staat haar te vervangen, wat hij met veel bezieling doet. Het bestuur is blij dat hij nu ook voor ons inloophuis blijft werken. Dat biedt broodnodige continuïteit.

Over continuïteit gesproken: Nel Kleverlaan, ons boegbeeld, gaat ons per 1 juli verlaten. Zij wil nog een carrièrestap maken, een wens waar zij al langer mee speelde. Terwijl ik dit schrijf, zijn we als bestuur druk doende om voor haar een goede opvolger te vinden. Dat is niet eenvoudig, maar we hebben er vertrouwen in dat ons dat zal lukken. Hij/zij zal de functie van coördinator goed oppakken, vast in een andere werkstijl.

Nog meer afscheid, van twee vrijwilligers die jarenlang aan 't Praethuys verbonden zijn geweest. Hans Meij, eindredacteur van onze Nieuwsbrief, heeft aangegeven te willen stoppen. En ook Dineke Geervliet, vaste kracht van de administratie, gaat ons verlaten. Dank jullie wel voor alle inzet!

Tot slot wil ik vertellen hoe blij ik ben met de succesvolle benefietavond op 20 april in de Ruïnekerk in Bergen. Er zat veel voorbereidingswerk aan, maar het leverde ook heel veel op. In een feestelijke en gastvrije omgeving maakten Peter Visser en Willem Kaspers een heerlijke maaltijd klaar. Tijdens de veiling later op de avond boden de aanwezigen vrolijk tegen elkaar op. Dat leverde de nodige financiën op: geweldig!

We komen op stoom.

Kees van Straaten, voorzitter

**Komt u ook op het afscheid van Nel Kleverlaan?
Maandag 26 juni, van 16 tot 19 uur in het Murmellius
Gymnasium, schuin tegenover 't Praethuys!**

Wij presenteren: Radio-Robbie en Chemo-Kasper!

Tijdens de landelijke Open Dag van de Zorg op 18 maart hebben de locaties van de Noordwest Ziekenhuisgroep hun deuren wijd opengezet. Er was ruim aandacht voor kanker, en in de Alkmaarse locatie had ook 't Praethuys een stand ingericht.

"Bijzonder was dat 't Praethuys in de voorbereiding samen met het ziekenhuis is opgetrokken, waardoor we mede vorm hebben kunnen geven aan de open dag. En dat was echt leuk", blikt Praethuys-coördinator Nel Kleverlaan terug.

foto's: Marjolein Voorberg

In de Praethuysstand lag natuurlijk volop informatiemateriaal, maar er was ook letterlijk een boom opgezet waar bezoekers een wens in mochten hangen. Kinderen konden terecht aan een eigen tafeltje om te tekenen en te knutselen. Maar de meeste aandacht trok het duo Radio-Robbie en Chemo-Kasper, dat zich voor het eerst publiekelijk presenteerde. Deze hoofdpersonen uit de gelijknamige boekjes van de Vereniging Ouders, Kinderen en Kanker vechten elk op hun eigen manier tegen kankercellen. 't Praethuys heeft nu de mogelijkheid om Radio-Robbie en Chemo-Kasper in levenden lijve in te zetten, om zo de werking van chemo- en radiotherapie te verduidelijken. De pakken zijn bekostigd door de Rotary's Heerhugowaard-Langedijk en Langedijk-Geestmerambacht. Ze werden op de open dag gedragen door Praethuysers Jetty Roedema en Wim Rozing. Mauk Davidson van Reclamebureau Davidson uit Noord-Scharwoude heeft de kostuums met veel liefde vervaardigd, en heeft daar heel veel uren in gestoken. Onze dank aan allen die dit mogelijk hebben gemaakt!

'Ik ben trots op de organisatie die er nu staat'

foto: Jetty Roedema

Voorjaar 2005 kreeg 't Praethuys een eigen behuizing aan de Wilhelminalaan. De Alkmaarse wethouder Simon Binnendijk onthulde het naambord.

Coördinator Nel Kleverlaan (63) gaat 't Praethuys verlaten. Na twaalf en een half jaar. Die mededeling sloeg in als een bom. Het was wel een beetje te verwachten, maar hoe nu verder?

Nel: "Het wordt tijd dat ik mijn kennis en ervaring op een andere manier ga inzetten. Eens komt het moment van terugtreden en als ik nog iets anders wil, dan moet ik dat nu doen. Bovendien: alles reilt en zeilt bij 't Praethuys. Ik ben trots op de organisatie zoals die er nu staat: een breed team met betrokkenheid, inhoudelijk sterk en met de juiste motivatie. Het delen van verantwoordelijkheden gaat ons goed af. Ik ben er hartstikke trots op daar mijn bijdrage aan te hebben mogen leveren. Ik heb me met veel liefde en passie voor 't Praethuys ingezet en heb er een fantastische tijd gehad."

Nel was eigenlijk helemaal niet van plan zo lang te blijven. In 2005 kwam er een vacature. Er was voor twee jaar subsidie verkregen voor een betaalde kracht en om ruimte te huren. "Ik zag het als een uitdaging om mijn expertise op het gebied van psychosociale oncologie op deze wijze in te zetten. Leuk en spannend. Dat ga ik een paar jaar doen om 't Praethuys op de kaart te zetten, dacht ik. Veel was nog ongewis. Er moest duidelijkheid komen waar het eigenlijk allemaal om ging, welke kwaliteiten en competenties nodig waren om dit werk goed te kunnen doen. En belangrijk: hoe krijgen we onze gasten over de drempel? Ook zicht op een duidelijke doelgroep ontbrak nog. Samenwerking met het ziekenhuis moest eveneens nog helemaal van de grond komen. Men dacht daar in het begin: wat moeten we met dat inloophuis...?"

Nog even terug naar het prille begin. Twee Rabobank-directeuren uit de regio, Piet Zut en Dick Lindeboom, gingen met pensioen en zochten voor hun afscheid een maatschappelijk doel. Zut was bekend met het fenomeen inloophuizen. Ze wilden zoiets als het Toon Hermanshuis in Limburg van de grond tillen. In 2002 werd daartoe een stichting opgericht. Wim Boon, notaris in Noord-Scharwoude, werd de eerste voorzitter. Een eerste samenwerking met het Hospice kwam tot stand. Medewerkers van het Hospice zorgden ervoor dat de eerste vrijwilligers werden opgeleid. In eerste instantie huurde 't Praethuys een ruimte in het Familiehuis, het loogerhuis op het terrein van het Alkmaarse ziekenhuis.

Nel Kleverlaan kwam in beeld, via onder anderen Rob Stricker, toenmalig bestuurslid

van 't Praethuys. Ze kenden elkaar goed, vanuit het ziekenhuis, en waren beiden actief in het bestuur van de Vereniging Ouders, Kinderen en Kanker (VOKK). Nel was niet alleen ontwikkelingspsycholoog, maar tevens ervaringsdeskundige. "In 1989 kreeg mijn zoon Pepijn kanker. Wat doet dat met je? En met je gezin? De impact is zo groot dat ik besloot mijn baan – ik werkte op de universiteit – eraan te geven en me als psycholoog te richten op het schrijven van boeken, het geven van bijscholing en het maken van documentaires over kanker en gezondheidszorg in het algemeen. Door een kind met kanker werd ik als het ware de oncologie in geslingerd."

In 2003 kwam ze de organisatie versterken. Eerst als adviseur van het stichtingsbestuur. Twee jaar later kwam ze officieel in dienst als coördinator. "Eenmaal geconfronteerd met kanker komen er allemaal vragen op je af. Wat heb je nodig om overleefd te blijven? Hoe houd je zelf de regie en vind je je weg in de medische wereld? Lastige vragen die een fors beroep doen op een inloophuis zoals wij wilden zijn."

In april 2005 kreeg 't Praethuys een eigen behuizing op de Wilhelminalaan. Dat was een betere plek, minder dicht op het ziekenhuis. De ruimte moest eerst wel even 'gepimpt' worden. De schilder dacht aan grijs, Nel wist wel beter: lichtgeel. Immers, hier moesten mensen hun emoties kwijt kunnen. "Langzaam maar zeker slaagden we erin onze eigen plek te verwerven. Het aantal gasten nam toe en ook de samenwerking met het ziekenhuis kreeg steeds meer vorm. 't Praethuys stond op de kaart. Zodanig dat we zelfs na drieënhalf jaar mede dankzij de hulp van financiers konden uitkijken naar een nieuw pand."

In 2008 volgde de verhuizing naar de Westerweg. Een prachtig pand, dat helemaal werd aangepast aan de nieuwe functie als inloophuis. En vooral... heel laagdrempelig. Nel kijkt terug op een turbulente tijd. "Er is zoveel gebeurd dat die twaalf en een half jaar zijn omgevlogen. Er zijn hoogte- en dieptepunten geweest. Helaas zijn twee voorzitters van het bestuur ons ontvallen, net als uiteraard een aantal van onze gasten. Maar er zijn ook enorm veel hoogtepunten geweest. En er is vaak een blijvende band ontstaan met gasten van vroeger, nabestaanden en kinderen. We zoeken elkaar steeds weer op."

'Niet mijn kindje'

Hoewel ze soms 'Nel Praethuys' wordt genoemd, klopt dat natuurlijk niet. "Het is niet mijn kindje. Ik heb zelf kinderen. Waar ik wel blij mee ben, is de organisatie die we met z'n allen hebben neergezet. Bijna tachtig vrijwilligers zorgen nu, ieder vanuit de eigen deskundigheid, voor een breed draagvlak. Het open karakter van ons huis is echt bijzonder. Niets moet, veel kan. 't Praethuys is inmiddels in de hele regio een begrip. Een aantal burgemeesters in ons werkgebied zet zich in als ambassadeur voor 't Praethuys. De naamsbekendheid is groot. Ook het ziekenhuis ziet ons nu duidelijk als partner; als toegevoegde waarde voor de patiënt en zijn omgeving"

Geen doorsnee baan

Nel erkent dat het coördinatorschap niet altijd gemakkelijk is geweest. Soms een lastige baan, ook wel eens een eenzame functie. "Maar als je dan weer die blije mensen ziet en die dankbaarheid, dan weet je waar je het voor doet. Onze gasten zijn onze ambassadeurs. Zij praten enthousiast over 't Praethuys, laten zich online horen en zorgen vaak weer voor nieuwe

contacten."

Ze heeft zich altijd gesteund gevoeld door de vrijwilligers, de gasten, haar gezin en uiteraard de vele sponsors die met kleine en grote bedragen 't Praethuys financieel overeind hebben gehouden. "Stuk voor stuk kanjers. Ik ben er zeker van dat mijn opvolger in dit werk dezelfde uitdaging zal vinden. Het is zeker geen doorsnee baan, maar wel één die heel veel geeft. Al met al heb ik genoten van mijn jaren in 't Praethuys, van de intense, vaak heel bijzonder contacten en van al hetgeen we samen hebben bereikt."

Hans Meij

**Met een feestelijke
bijeenkomst op maandag 26
juni nemen we afscheid van
Nel Kleverlaan als coördinator
van 't Praethuys. Daarbij is
iedereen van harte welkom:
gasten van vroeger en nu,
vrijwilligers, zorgprofessionals,
sponsoren – kortom, een ieder
die Nel en 't Praethuys een
goed hart toedraagt.**

**U komt toch ook? Tussen 16:00
en 19:00 uur, in de aula van
het Murmellius Gymnasium,
Bergerhout 1, Alkmaar (schuin
tegenover 't Praethuys).**

Dineke, bedankt!

Gelijk met Nel verlaat ook een zeer trouwe vrijwilligster 't Praethuys. Dineke Geervliet heeft sinds 2009 twee dagdelen per week de administratie versterkt.

Ruim tien jaar geleden kwam ze voor het eerst als gast naar 't Praethuys, na het overlijden van haar man. "Ik maakte deel uit van de eerste nabestaandengroep", vertelt ze. "En het bijzondere is: de harde kern van die groep komt nog altijd één of twee keer per jaar bijeen."

Na verloop van tijd werd Dineke zelf gastvrouw bij de nabestaandengroep. Maar ze wilde best nog meer doen. "Ik ben niet iemand die thuis zit", lacht ze. Omdat ze jarenlang type- en computerlessen had gegeven, leek de administratie haar wel iets.

En dat is een goede keus gebleken. Ruim acht jaar lang was Dineke een trouwe steun en toeverlaat op kantoor. Ze zal enorm gemist worden, want zoals ze zelf zegt: "Op die plek heb je contact met iedere vrijwilliger."

Al te veel complimenten over haar inzet wuift ze vriendelijk maar vastberaden weg. "Ik heb veel aan 't Praethuys gehad, en daarom wilde ik graag iets voor 't Praethuys doen."

Marjolein Voorberg

foto: Jetty Roedema

Moeder en dochter over 't Praethuys 'Als ik aan Nel denk, voel ik warmte'

Tootje (50) en dochter Nadine (17) kwamen tien jaar geleden voor het eerst naar 't Praethuys en zijn er nog steeds af en toe te vinden. "Het is zo goed te weten dat we altijd terecht kunnen op een veilige plek, waar mensen zijn die ons op een krachtige manier weer op weg kunnen helpen. We zijn Nel Kleverlaan enorm dankbaar voor wat ze voor ons gezin heeft betekend. Erg jammer dat ze weggaat, maar we begrijpen het wel."

Tootje Boutkan kreeg in 2006 te horen dat ze borstkanker had. De prognose was goed. "Eigenlijk dachten we dat ik na de borstampunctatie gewoon weer verder kon met mijn leven." De werkelijkheid was anders. "In oktober 2007 bleek dat mijn lever vol uitzaaiingen zat en de prognose was slecht." In het Westfriesgasthuis hoorde Tootje over 't Praethuys in Alkmaar, en over de hulp die psycholoog Nel Kleverlaan zou kunnen bieden om de boodschap aan de kinderen van toen 10 en 7 jaar te vertellen.

"Nel raadde me aan om hun een brief te schrijven. Ze hield me voor om altijd eerlijk tegen de kinderen te zijn. Hun als eerste te vertellen wat er speelde, zodat ik ze niet in onzekerheid zou laten. Dat heeft vertrouwen gegeven bij de kinderen. Ik wist dat we verder konden als ik deze vreselijke boodschap eenmaal op mijn manier tegen de kinderen had gezegd. Nel heeft mij echt aan de hand genomen, mij stap voor stap geholpen bij deze moeilijke taak."

gesteund in een periode waarin ik het allemaal niet meer zo duidelijk zag. Ze hebben me geholpen krachtig in het leven te staan en dat is een groot cadeau. Dat we met ons vieren de Alpe d'Huzes hebben beklommen geeft me een enorm trots gevoel. Dat hebben we toch maar gedaan!"

Dochter Nadine bevestigt dat Tootje haar en haar broer Sjors altijd serieus heeft genomen. "Dat heeft me de zekerheid gegeven dat er nooit iets voor ons werd achtergehouden." Naar aanleiding van een bijeenkomst van Talk2gether, de groep voor jongeren van 12 tot 18 jaar waar Nadine geregeld naar toe gaat, heeft ze de brief nog eens gelezen die haar moeder destijds schreef met de vreselijke boodschap dat ze niet meer beter zal worden. "Dat je het over zo'n dieptepunt kunt hebben samen is heel waardevol", vindt Nadine.

Het is voor haar heel belangrijk geweest om al vroeg in het proces naar 't Praethuys te gaan. "Ik denk dat ik er daardoor goed mee kan omgaan. Ik heb er leren praten en luisteren. Als ik aan Nel denk voel ik warmte. Zij kan zo goed de angel eruit halen. Als ik het gevoel heb dat er iets uit moet, dan houdt niemand me tegen om naar Talk2gether te gaan. Even in je verdriet duiken om er daarna ook weer uit te komen. Toen mijn vader ook ziek werd, was het potje wel even te vol. Gelukkig gaat het nu goed met hem."

Het gezin Boutkan. Vlnr dochter Nadine, vader Peter, moeder Tootje en zoon Sjors

foto: Gerdina Jansen

Nel is in de loop der jaren veel voor het gezin blijven betekenen. "Ze was vaak een baken in zee. Mijn man Peter - die overigens zelf ruim twee jaar geleden de diagnose chronische lymfatische leukemie kreeg - heeft ook veel gehad aan de gesprekken met haar. We kregen daardoor meer begrip voor elkaar. Ze hielp te relativiseren, rust te vinden, dingen op een rijtje te krijgen, te blijven in het 'nu', alles stap voor stap te doen."

Tootje heeft ook mooie herinneringen aan de activiteiten waaraan ze mee heeft gedaan, zoals de wandelvierdaagse, de bijeenkomsten voor mensen met uitzaaiingen, maar ook aan de schoonheidsbehandelingen die ze kreeg. "We zijn tien jaar verder. Ik leef nog en ben van plan dat nog lang te blijven doen. De mensen van 't Praethuys hebben me

Ook Sjors heeft veel aan Talk2gether gehad, vertelt Nadine. "Het is voor ons begonnen bij de Kidsclub in het oude pand in de Wilhelminastraat. Dat je je goed kan voelen ondanks dat er kanker is in je gezin heb ik daar al tekenend en schilderend ervaren. We hebben onder begeleiding van Nel ook meegedaan aan een aflevering van tv-programma Het Klokhuis, getiteld 'Mijn moeder heeft kanker'. Die is nog steeds online terug te kijken. Het was heftig om te doen, maar ook heel goed. Destijds besefte ik al hoe sterk wij als gezin zijn. Mijn moeder heeft de ziekte kanker niet alléén, hij raakt mij ook. Soms word ik er boos van, het is niet eerlijk. Maar desondanks zijn we heel gelukkig. Ik zou het voor geen goud anders willen, ik ben heel blij met ons gezin."

Linda Rasch

Een mooie oogst

Maar liefst 37 Nieuwsbrieven verschenen er onder zijn eindredactie. Maar nu, na elf jaar, houdt Hans Meij het voor gezien. Het afscheidsinterview met Nel Kleverlaan elders in dit nummer beschouwt hij als zijn laatste journalistieke bijdrage aan 't Praethuys.

"Een mooie oogst", constateert Hans Meij (68) terwijl hij door zijn map met Praethuys-nieuwsbrieven bladert. "Kijk, dit was mijn eerste." Het is nummer 3, gedateerd zomer 2006. Nog op bescheiden A5-formaat en met aanmerkelijk minder kleur dan tegenwoordig. De redactiecommissie bestond in die tijd naast Hans uit Angèle Arendsen en Cor Bontes, het ontwerp was van Studio Sander Boon.

Het was een gouden greep van Wim Boon, notaris in Noord-Scharwoude en de eerste voorzitter van 't Praethuys, om Hans Meij in de redactie te vragen. Hans had met zijn achtergrond in reclame en marketing uitgebreide ervaring in het maken van nieuwsbrieven, met name ook voor de non-profitsector. De doelstelling van 't Praethuys sprak hem aan en hij vond het leuk om samen met de andere pioniers wat op te bouwen.

Wel was duidelijk dat Hans geen aspiraties had om andere vrijwilligersactiviteiten binnen 't Praethuys te ondernemen. "Ik wilde me toeleggen op datgene waar ik goed in ben. Ik ben niet zo'n type om het gastheerschap invulling te geven. Ik loop dan alleen maar in de weg." 't Praethuys zag hij als een van zijn klanten,

het maken van de nieuwsbrief als een professionele taak die hij met volle inzet uitvoerde – zij het onbetaald.

Samen met zijn vrouw

Riekje heeft hij extra

fondsen voor 't Praethuys weten te werven via bridgedrives van de Lions waarvan beiden - zij het van verschillende clubs - lid zijn. Zo hebben de tieners van jongerengroep Talk2gether vorig jaar deelgenomen aan een weerbaarheidstraining die financieel geheel mogelijk is gemaakt door Lions Club Bergen Egmond Schoorl.

Hans interviewde in de loop der jaren voor de Nieuwsbrief patiënten, familieleden, Praethuysgasten en zorgverleners. "Het leukste vond ik de wat meer opiniërende artikelen, de columns en verhalen waarvoor je uit jezelf moet putten", vertelt hij. Ervaring met kanker in de directe omgeving had hij niet. Tot vorig jaar de ziekte bij hem zelf toesloeg, in de vorm van blaaskanker. "En ik heb toch niet bij 't Praethuys aangeklopt voor ondersteuning", zegt hij met enige verwondering. "Maar ik was zo gelukkig veel steun te krijgen van vrienden en mensen uit mijn directe omgeving."

Hij realiseerde zich toen dat 't Praethuys wel voor iedereen openstaat, maar misschien niet voor iedereen is bedoeld. "Leren omgaan met kanker kan op veel verschillende manieren. Ik denk dat wij vooral goed zijn in praten en

foto: Marjolein Voorberg

bieden van troost. Heel belangrijk, want bij verdriet kun je daar veel behoefte aan hebben. Het accepteren van kanker is weer een andere stap."

Dat Hans zijn taak nu neerlegt, is geen gevolg van de ziekte, geeft hij aan. "Vooralsnog lijkt de kanker uitgebannen", zegt hij. "Maar ik ben nu aan het eind van mijn werkzame leven gekomen en wil de vrijheid hebben om met mijn vrouw op pad te gaan en andere dingen te doen. Daar komt bij dat de redactie goed is ingevuld, dus ik kan met een gerust hart vertrekken. Ik kijk terug op een mooie periode, waarin ik prettig heb samengewerkt met iedereen in 't Praethuys."

Marjolein Voorberg

Kookworkshop Blooming voor Club 1835

Deelnemers van Club 1835 hebben op woensdag 12 april met elkaar een kookworkshop gevolgd. Het was een aanbod van Blooming Bergen dat letterlijk enorm in de smaak is gevallen.

"Wat hebben we een leuke en leerzame middag/avond gehad!", vertelt José Tehupeiory. "De uitnodiging van Blooming gold voor alle deelnemers van Club 1835. Met zes jongvolwassenen die of 't Praethuys hebben bezocht of nu nog bezoeken, werden wij samen met vrijwilligers van 't Praethuys hartelijk ontvangen op landgoed Het Hof. Eerst kregen we een rondleiding door de biologische tuin. Wat een mooie producten verbouwen ze daar! Alles is voor eigen gebruik. Terug in de keuken volgde uitleg over wat we met ons allen zouden gaan maken. Nou, dat was niet mis! Er stond onder andere flat bread, steak tartaar, zeebaars met risotto en chocolademousse op het menu."

De deelnemers mochten zelf aangeven wat ze onder leiding van de keukenbrigade wilden maken. "We gingen allemaal enthousiast aan de gang. Toen het bijna klaar was, konden we met elkaar aan tafel onder het genot van een wijntje of een frisje. De chef-kok en de kok hebben het verder klaargemaakt en als je wilde kon je helpen. Wat was het lek-

ker en vol smaak. Tijdens de maaltijd was er tijd om met elkaar te praten over hoe het nu met elkaar ging of waarom je bij 't Praethuys terecht was gekomen. Ervaringen uitgewisseld, tips gegeven en een luisterend oor. Wat doet dat je goed."

José noemt het een supermooi initiatief van Blooming. "Ik denk dat ik namens alle deelnemers spreek als ik zeg dat we het ontzettend fijn hebben gevonden. Ik wil ook heel graag een compliment geven aan de vrijwilligers die het elke laatste woensdag van de maand mogelijk maken dat we in 't Praethuys bij elkaar komen om onze verhalen te delen. Ze geven ons ook advies over hoe met iets om te gaan. Vrijwilligers en Blooming Bergen: ontzettend bedankt!"

Voor meer informatie over de kookworkshops van Blooming zie www.weareblooming.com/het-hof/kookworkshop.

Een klein gebaar

Van tijd tot tijd biedt 't Praethuys personen, bedrijven of organisaties die zich tot de trouwe sponsors mogen rekenen een oorkonde aan. Een klein gebaar, dat altijd enorm wordt gewaardeerd.

"Het voelt als het krijgen van een Oscar", riepen Hanneke Pedrolí en Mary Ooms van 't Sieraadje in Egmond aan Zee enthousiast uit toen ze de oorkonde in ontvangst namen. Deze twee vrouwen vrolijken sinds jaar en dag de Verwendag van 't Praethuys op met snuisterijen, tassen, sieraden en kleding.

Ook Instituut Beau Terre in Tuitjenhorn doet al jaren geheel belangeloos met twee vrouw sterk mee aan de Verwendag. En dus was het de hoogste tijd om ook dit bedrijf in het zonnetje te zetten. Angèle Pronk was blij verrast met de oorkonde.

Een oorkonde was er ook voor Anita Klaver en Adri van der Hulst van Klaverkaas/Meiden uit de Klei voor de catering van de verwendag.

Uit handen van bestuursleden Kees van Straaten (l) en Cees Bes (r) ontving Leon Hoes van Hoes Tailors een oorkonde vanwege de donatie bij het 70-jarig bestaan van dit Alkmaarse bedrijf.

Ook de wand van 216 Accountants wordt nu gesierd met een Praethuys-oorkonde. Het bedrijf ontving deze voor het opmaken van de jaarrekeningen van 't Praethuys. Ook hier was het weer leuk te merken hoezeer dit kleine gebaar wordt gewaardeerd.

Kidsgroep blij met Playmobil

De kinderen van de kidsgroep Pardoes zijn maar wat blij met de nieuwe dozen Playmobil. Ze hebben allemaal te maken met een zieke vader, moeder, broer of zus en het komt regelmatig voor dat een van hen een ziekenhuissituatie wil naspelen. Dat helpt om te begrijpen wat er gebeurt. Dank aan HAL in Beweging voor het mogelijk maken van deze aankoop!

Gespaard voor het goede doel

De papa van de 6-jarige Fleur is ernstig ziek. Fleur heeft haar plekje gevonden bij de kindergroep van 't Praethuys en dat is fijn, want daardoor voelt ze zich minder alleen. Glunderend bracht ze een mooie helblauwe enveloppe mee met daarin € 10. "Gespaard voor het goede doel", aldus Fleur. Wat een kanjer! Op de foto Fleur met meneer Kat, haar steun en toeverlaat.

4x over...

In de rubriek '4 x over' komen telkens vier mensen aan het woord die zich verbonden voelen met 't Praethuys. Deze keer: de doorgeefroos, in vervolg op de rozenactie die 't Praethuys in februari organiseerde met de Noordwest Ziekenhuisgroep Alkmaar. Tekst: Linda Rasch. Foto's: Jetty Roedema en privébezit (Colin)

Ik geef mijn roos door aan...

JOKE, EN DRAAG 'M AAN 'T PRAETHUYS OP

Wim Rozing, bureaumedewerker van 't Praethuys

Wim werkt sinds januari 2016 op het kantoor van 't Praethuys en vervult hiermee zijn wens om meer met mensen te werken dan met cijfers. Zijn vrouw werd zes jaar geleden geconfronteerd met borstkanker. Wim: "En iedere dag wordt Joke geconfronteerd met de gevolgen daarvan. Als de behandelingen in het ziekenhuis achter de rug zijn stap je uit de rollercoaster en kom je in de fase van beleving. Een proces van herontdekken. Wat is er allemaal gebeurd en wat heeft het met ons gedaan? Daar is de verbinding met 't Praethuys ontstaan. Dat is een mooie plek om je ervaringen te delen. Daarom vond ik de rozenactie ook zo mooi, die staat ook voor delen met elkaar. De bereidheid van Sol Roses om de rozen beschikbaar te stellen was geweldig. De kracht zit hem voor mij in het geven van één roos, dat doe je met een speciale reden. Deze roos ga ik delen met Joke en ik draag hem op aan 't Praethuys om ons te herinneren aan de positiviteit, de verbondenheid en de warmte die we daar ontvangen."

OMA, OMDAT ZE ZO GOED VOOR ME ZORGT

Colin Seiwald (12), bezoeker van de kidsclub

Na de enorme schok van het overlijden van zijn moeder heeft Colin al vaak de Kidsclub bezocht. "Het ging allemaal zo snel", vertelt hij. "Mijn moeder is binnen drie weken overleden aan een hersentumor. Ik vond het heel moeilijk om er op school over te praten. Daar begrijpen ze het vaak niet, het is hun niet overkomen. In de Kidsclub weten de kinderen hoe ik me voel als ik boos of verdrietig ben, er over praten lucht me op."

De roos neemt hij blij in ontvangst. "Ik wil hem graag aan mijn oma geven om haar te bedanken voor het helpen bij alles. Ze zorgt heel goed voor me, als een soort mama. Als ik het moeilijk heb op school of verdrietig ben, dan maakt ze iets lekkers voor me. Ze verwent me heel erg. Ik zou willen dat ze de roos een beetje deelt met opa, want met hem maak ik coole dingen van hout. Ik heb het gevoel dat mama om me heen is en dat ze trots is dat ik het volhoud zonder haar. Ik vind het belangrijk dat we over haar blijven praten, dat ze genoemd blijft in verhalen, zodat we ons haar altijd blijven herinneren."

MIJN ZOON, DIE IK BEWONDER OM ZIJN KRACHT

Janny Lodder, gast in 't Praethuys

"Wat een mooie roos! Ik geef hem door aan mijn zoon Marco", zegt Janny vol overtuiging. Marije, de vrouw van Marco, kreeg negen jaar geleden borstkanker. Na de behandeling leek de zware periode achter de rug, maar vier jaar later werd Marije geconfronteerd met uitzaaiingen. Ze zal niet meer beter worden.

"Er komt veel op Marco's schouders neer", zegt Janny. "Ik wil hem zeggen dat ik hem bewonder om zijn kracht, dat ik er vertrouwen in heb dat het goed komt en dat ik van hem hou."

Ik zie mezelf in hem terug: heel veel doen, maar moeite hebben met het tonen van onze emoties. We zijn er wel altijd voor de ander(en)." Janny zit al vijf jaar in de Speksteengroep van 't Praethuys en vindt het heerlijk om creatief bezig te zijn en met anderen te praten. Ze heeft al veel meegemaakt en zegt gekscherend voor de mantelzorg geboren te zijn. Je zou kunnen zeggen dat ze de roos zelf ook dik verdient. "Dan zou ik hem krijgen omdat ik er onvoorwaardelijk ben voor Marije, Marco en hun zoon Jin, en dat voelt goed."

YVONNE, EEN BOEGBEELD VAN 'T PRAETHUYS

Tanja Schipper, oncologieverpleegkundige en bestuurslid van 't Praethuys

Als oncologieverpleegkundige begeleidt Tanja mensen die worden behandeld met chemotherapie. Ze vindt dat 't Praethuys een belangrijke aanvulling vormt op de zorg in het ziekenhuis. Sinds een jaar maakt ze deel uit van het Praethuys-bestuur, maar ze is al ruim tien jaar als coördinator betrokken bij de themamiddagen die maandelijks in 't Praethuys worden gehouden in samenwerking met Noordwest Ziekenhuisgroep en Evean (thuiszorg). "Met de rozenactie hebben we wat extra warmte en aandacht gebracht", constateert ze. "Het was een mooi gebaar en het was goed om 't Praethuys op deze manier meer bekendheid te geven. Ik wil mijn roos geven aan Yvonne, die als vaste vrijwilliger op de themamiddagen fungeert als boegbeeld van 't Praethuys. Ik vind het heel bijzonder dat ze zich zo inzet, en naast de algehele verzorging van koffie en thee ook een luisterend oor biedt aan de mensen die dan komen. De roos is mijn blijk van waardering voor haar. Yvonne heeft het overgenomen van Cobi Post die het jarenlang heeft gedaan, ook zo bevlogen en betrokken!"

Benefietavond brengt € 57.000 op

Maar liefst € 57.000 heeft de benefietavond opgebracht die op 20 april ten bate van 't Praethuys is gehouden. Zo'n € 15.000 daarvan is afkomstig van de 'tafels': per persoon betaalden de gasten € 125 om aan het diner te kunnen deelnemen.

De benefietavond, die intussen wel een jaarlijkse traditie mag worden genoemd, vond dit jaar plaats in de sfeervolle Ruïnekerk in Bergen. Dankzij de sponsoring van velen werd op die feestelijke en gastvrije locatie een prachtige maaltijd met bijpassende wijnen geserveerd. De avond werd ingeleid door cabaretier Youp van 't Hek. Na het diner was het tijd voor de veiling, waarbij de aanwezigen met plezier tegen elkaar op boden om een of meerdere kavels te bemachtigen. Het resultaat mocht er zijn: € 30.000!

De heer Richard Pach deed hier aan het eind van de avond nog € 12.000 bovenop, vanuit zijn in 2016 gehouden benefietavond 'Still alive'.

Van het totaalbedrag moeten nog wel de kosten worden afgetrokken, maar die zullen dankzij de vele sponsoring naar verwachting niet meer dan een paar duizend euro bedragen.

"Er zijn nauwelijks genoeg woorden voor deze avond", zei Praethuys-coördinator Nel Kleverlaan na afloop. "De opbrengst geeft ons rust en ruimte, waardoor we energie kunnen stoppen in zaken waar we goed in zijn: hulp bieden aan mensen die geconfronteerd worden met kanker. We kunnen voort! Dank, dank, dank..."

Foto's: Jetty Roedema

Sponsors

Sponsors zijn belangrijk voor het voortbestaan van 't Praethuys. Dankzij financiële bijdragen van het bedrijfsleven en particulieren en sponsoring in natura bestaat 't Praethuys. Grote en kleine bedragen zijn welkom.

U kunt 't Praethuys steunen door een donatie over te maken op onze bankrekening NL32RABO0346615496, ten name van Stichting 't Praethuys, te Alkmaar.

Colofon:

Redactie (vrijwilligers):
Thelma Beijer -Tamis
Antoinette van Brink
Nel Kleverlaan (hoofdred.)
Hans Meij
Linda Rasch
Marjolein Voorberg (eindred.)

Design (sponsoring):
Ad de Boer
Vormgeving (sponsoring):
Saskia Bontes van
SAM graphic solutions

Drukwerk (sponsoring):
Drukkerij Proja B.V. Alkmaar

Verzending (sponsoring):
Nic. Oud Direct Mail B.V.
Heerhugowaard

't Praethuys
Westerweg 50
1815 DG Alkmaar
072 511 36 44
info@praethuys.nl
www.praethuys.nl

Openingstijden:
maandag t/m donderdag
van 10:00 - 16:30 uur

Wilt u onze Nieuwsbrief automatisch thuisgestuurd krijgen, stuur dan een mailtje met uw naam en adres naar: info@praethuys.nl